

Misaluba hej, hej.  
Misaluba ho, ho.

Ten den slunečné ráno,  
zněl džunglí bubnů hlas.  
Ať vše je uchystáno přijdou hosté mezi nás.  
I malý Misaluba se těší a je rád,  
že večer ohně slavnostní vesnicí budou plát.

Misaluba hej, hej...

Leč večer ohně slavnostní udusí křik a pláč,  
a kletby mužů spoutaných, jsi otrok cenu máš,  
utíkej Misalubo, utíkej není čas,  
tvá máma platí životem vteřinu kterou máš.

Misaluba hej, hej...

V bezpečí noci klínu tě nikdo nehledá,  
a tam kde byl tvůj domov je teď země spálená.  
Už malý Misaluba chápe co to znamená,  
ten malý Misaluba nyní srdce muže má.

Misaluba hej, hej...